

AD I. COR. CAP. IX.

Πᾶς ἢ ὁ ἀγωνιζόμενος ἐγκρατεύεται πάντα.

Horatius:

*Qui studet optatam cursu contingere metam
Multa tulit, fecitq; puer, sudavit & alfit,
Abstiniuit Venere & Baccho.*

Epicetetus: μέλει σοι ὀλύμπια νικῆσαι; Καὶ γὰρ ἡ τὸν θεόν. Κομψὸν γὰρ ἐστὶ. Ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγμένα καὶ τὰ ἀκόλαστα, καὶ ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων. Δεῖ ὁ εὐτακτεῖν, ἀναγκοτροφεῖν, ἀπέχεσθαι πιμμάτων, γυμναζεσθαι πρὸς ἀνάγκην ἐν ἄρα πταγμῆν, ἐν καυμαί, ἐν ψύχει, μὴ ψυχρὸν πίνειν, μὴ οἶνον ὡς ἔτυχεν. Ἀπλῶς ὡς ἰατρῶ ἐπιδιδόναι σαυτὸν τῷ ὀπιστάτῃ. Latè idem exequitur Chrysofostomus XXI. de statuis. Locum Tertulliani hac de re alii produxere. Vide Aristotelem Polit: VIII. 4. & Hesychium in ἀναγκοφάγειν. Utitur hoc argumento à certaminibus scenicis & equestribus ad virtutis certamen ducto: Philo quod; contra Flaccum libro.

Ἐκεῖνοι μὲν ἄν ἵνα φθαρτὸν σέφανον λάβωσιν.

Putat ex Oleastrò, aut piceâ, aut lauru. Philo: Ἀλλὰ γὰρ ὑπερκοτινῶν καὶ σελίνων εὐκλεῆς ἡ τελευτή. Σοφοῖς ἢ ἢ πολὺ μᾶλλον ἐλευθερίας, ἢ ὁ ποθὲς ψυχῆς μόνον, εἰ δεῖ ἰαληθεῖς εἰπεῖν, ἐνίτρευται. Basilus: Ἐπεὶ ἢ σεφάτων καὶ ἀθλητῶν ἐμνήσθη, ἐκεῖνοι μευρία παθόντες ἐπὶ μυρίαις, καὶ πολλαχόθεν τὴν εῤωμην ἑαυτοῖς συναυξήσαντες πολλὰ μὲν γυμναστικοῖς ἐνδρώσαντες πόνοις. Πολλοὶ ἢ πληγαῖς ἐκ παιδοτρίβων λαβόντες, διαμαρτῆ ἢ τὴν ἡδίστην, ἀλλὰ τῆν ὡρῶτων γυμνασῶν ἀερέμενοι, καὶ τὰλλα, ἵνα μὴ διατρίβην λέγειν, ἔτιω διαγόντες, ὡς τῶν προτῆς ἀγωνίας βίου, μελέτην εἶναι τῆς ἀγωνίας τῆνικαὺτα ἀποδίδονται πρὸς τὸ σάδιον, καὶ πάντα ποιῶσι, καὶ κινδυνεύουσιν, ὡς κοτί ἢ λαλεῖν σέφανον, ἢ σελίνον, ἢ ἄλλων ἵνους τῶν τοιῶτων. Eumenius: *An si fortissimè viri in sacris certaminibus summo labore atq; etiam vite periculo, solam vocem præconis & corone testimonium putant &c.* Et nota hæc scribi Corinthiis, apud quos Isthmia agebantur.

C 3

Ἡμεῖς 10